

manga

MAO DANTE ÉS DEVILMAN

Írta: A. Kristóf

Bevezető

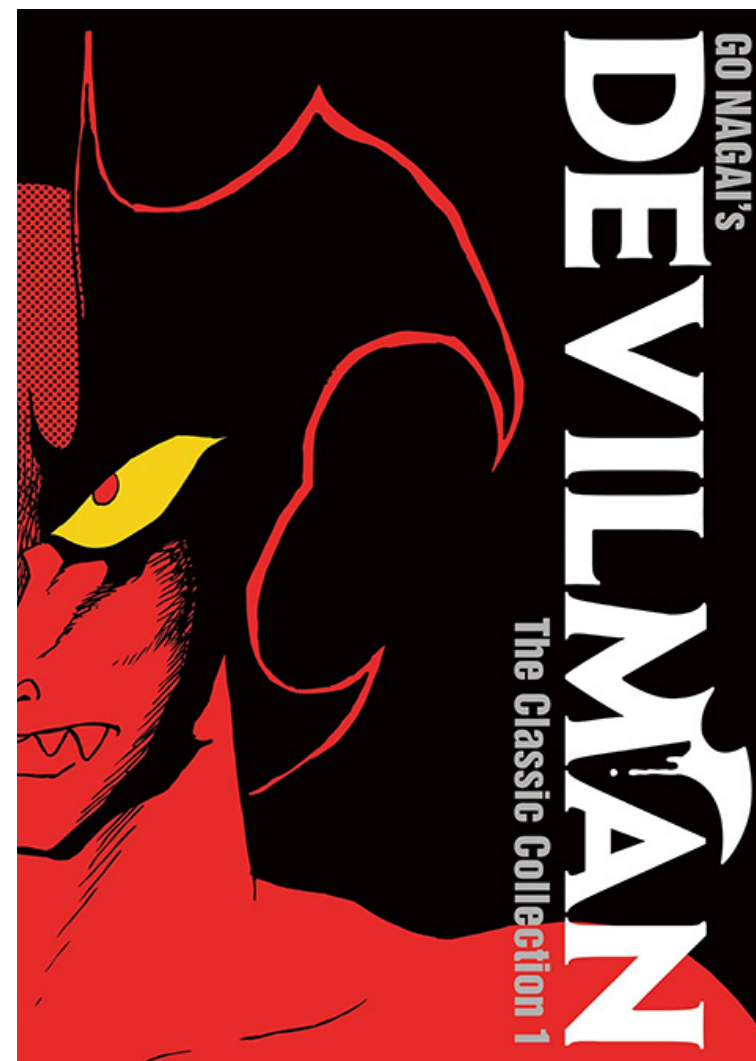
Ezúttal egy manga párt hoztam, melyek nem csupán ugyanattól az írótól származnak, hanem többé-kevésbé folytatása is egyik a másiknak. Ez így első olvasásra zavaros lehet, de kicsit később kifejtem, hogy pontosan miről is van szó. A két mű, ami igazság szerint inkább csak egy manga két részben, sokak szerint „korszakalkotónak” számít, vagy legalábbis „korszaknyitónak”. Miért tettem ezt a két kifejezést idézőjelbe? Nos, mert úgy gondolom, hogy ezek túl nagy szavak bármilyen alkotás számára. Utólag el lehet dönteni, hogy melyik manga az, amelyiken kérdés nélkül látható, hogy teljesen más, mint az addig ismert alkotások, de akkor is egy hosszabb folyamat megtestesítője lesz. Erről egy nagyszerű analógia jut az eszembe: 1802. február 26-án hazamegy egy orvos, majd nagy izgalommal és boldogsággal a hangjában így szól a feleségéhez: „Képzeld drágám, ma segítettem világra jönni Viktor Hugo-nak!” El tudja valaki képzelni, hogy megtörtént? Nem hiszem, amikor Viktor Hugo megszületett senki sem tudta, hogy mekkora hatalmas személy lesz belőle. Folytatva a történet gondolatmenetét, amikor a két manga elkészült, senki sem tudhatta, hogy mérföldkőként gondolnak majd rá.

Ezzel természetesen nem azt szeretném mondani, hogy a mangákat érdemtelenül dicsérik, vagy hogy nem értek egyet azzal, hogy valami újat és addig ismeretlent testesítenek meg. Mindössze arra szeretném felhívni az olvasóm figyel-

mét, hogy tartsunk egy mértéket, ne dobálózunk könnyedén a nagy szavakkal, illetve ha valamiről azt mondjuk, hogy kitűnő alkotás, akkor az valóban legyen az, és ez legyen elég az olvasó számára, ugyanis nincs olyan sok kitűnő alkotás, mint amennyit az ember gondolna. Mindezek után még egy kérdés van, amit nem hagyhatok figyelmen kívül: mi az, ami ennyire híressé tette a mangát? Mitől kitűnő? A válasz meglepően egyszerű: az

erőszak és egy bátor koncepció: az isten a gonosz és az ördög a jó. Az erőszak sikerét könnyen megértheti az olvasó: addig a mangák és különösen az animék többnyire kerülték a megjelenítését. Itt nem olyanokra kell gondolni, mint a nemi erőszak vagy kínzás, egyszerűen próbálták kerülni az erőszak megjelenését. A koncepció már egy sokkal meglepőbb és bátrabb húzás volt, olyasvalami, amivel valóban kitűnik a manga.

Hogyan is alakult ez a történet?

Kezdjük a **Mao Dante** mangával, mivel ez időrendi sorrendben az első. A manga sokat mérített Dante Alighieri Isteni színjáték című művéből, így nem véletlen az sem, hogy a manga címe és főhőse egyaránt a Dante nevet viseli. Azonban a svédcsavar, ahogy már írtam, abban rejlik, hogy a szerepek megcserélődnek. Főhősünk bejárja a poklot, de ahelyett, hogy megismerné Isten nagyságát, arra döbben rá, hogy mennyire könyörtelen és kegyetlen. Egy másik alkotás, ami indulópontként szolgált Nagai Go számára, az Gustave Doré francia alkotó Lucifer ábrázolása volt. Akik ismerik Doré alkotásait, különösen az általa készített illusztrációkat az Isteni színjátékhoz (ami véleményem szerint egy jelentősebb alkotás Alighieri művénél), azok tudják, hogy magával ragadó képvilágra számíthatnak.

Természetesen túlzásokba nem szeretnék esni, Doré alkotásai pedig nem olyanok, amelyeket le lehetne másolni hitelesen, de a manga a maga módján sikeresen létrehozott egy hangulatot, mely megállja a helyét. Azonban túl erőszakosnak bizonyult az átlagos japán olvasók számára, és valószínűleg ez a fordított Isteni színjáték sem tetszett nekik, ugyanis alighogy a manga véget ért, Nagait felkérték, hogy készítsen egy felhígított verziót is. (A magazin, ahol a Mao Dante megjelent megszűnt mielőtt a manga igazán útjára indulhatott volna.)

Így született meg a **Devilman** manga. Első ránézésre az ember valami gagyi dologra számítana, de ez nem így van. Nagai Go hajlandó volt visz-

szavenni a manga stílusából és témájából, de nem a minőségéből. Ez az új, „átformált” változat, még sikeresebb lett, mint az eredeti. Az előre megtervezett anime adaptáción túl, számos manga spin offot, regény adaptációt és még filmfeldolgozást is kapott.

Annak ellenére, hogy a Devilman manga töretlen folytatása a Mao Dante mangának, a Mao Dante mégis folytatást kapott 2002-ben. Ez az újrakezdett mangasorozat az eredeti hangnemet vitte tovább, és lehetővé tette, hogy teljesen ki-

bontakozzon, valamint tisztességes befejezést kapjon az eredeti manga. Ez is kapott anime adaptációt, így úgymond a kör bezárult. De ez nem teljesen igaz, mivelhogy a számos spin off manga közül az egyik jelentősebb az új Mao Dante előtt jelent meg. Név szerint a **Devil Lady**, ami inkább a Devilman egyik folytatása, ugyanakkor fontos kiegészítőeleme a történetnek.

Összegezve, az olvasónak az az érzése lehet, hogy ha valaki el akarja olvasni vagy meg akarja nézni a történetet, akkor valami nagyon komplikáltba kezd bele. Ez azonban nem igaz, az igazság az, hogy mivel a mangák különálló műveknek lettek tervezve, bármelyikkel lehet kezdeni.

Kinek ajánlom

Itt ismét külön kell, beszéljek a két alkotásról. Azok, akik nem bányák vagy különösen kedvelik az erőszakkal teli műveket, és esetleg nem zavarja őket, hogy egy normalitást feje tetejére állító történetről van szó, mindenképp a Mao Dante mangát vagy valamelyik adaptációját olvassák el. Azon személyek, akik egy valamivel visszafogottabb alkotást szeretnének olvasni, azok számára készen áll a Devilman és megannyi változata, illetve spin offja.

Végezetül a történet annyi adaptációt, spin offot és újrafeldolgozást kapott, hogy úgy gondolom, mindenki fog találni valamit, ami számára is érdekes.

Mangaka: Nagai Go

Hossz: Maou Dante 3 kötet, majd 4, amikor újra kezdik a kiadást, Devilman 5 kötet

Megjelenés éve: az 1970-es években, majd a Mao Dante folytatódik 2002-től 2004-ig.

Műfaj: horror, démonok, emberfeletti, világvége, dark fantasy stb.

Források:

Devilman

MAL

Maou Dante

MAL

Devil Lady

MAL